

[Aksel Larsen.]

Byer og sørge for, at de faar lige saa megen Industri, som der findes i andre tilsvarende danske Byer. Dette vil ikke alene styrke Landsdelen økonomisk, det vil ogsaa bevirke, at den sønderjyske Arbejderklasse bliver mere talstærk. Ogsaa dette vil være en national Fordel, da det jo under hele Frihedskampen er dokumenteret, at Arbejderklassen er en af de nationalt mest bevidste Dele af det danske Folk.

Det er disse Synspunkter, der faar os til at stemme for det radikale Mistillidsvotum til Statsministeren. Vi er imidlertid klar over, at Aarsagen til, at dette Mistillidsvotum fremkommer efter de maanedlange lige saa uværdige som resultatløse Forsøg paa at løse Cirkelns Kvadratur ved Genoplivelse af en Samarbejdsregering efter Mønsteret, det daarlige Mønster, fra 1940 eller ved at lave en trekantet borgerlig Regering, er, at Regeringen er kørt fast, at den ikke formaar at køre videre ved egen Hjælp, og at dens Støttepartier er ved at blive lige saa bange for at støtte den fortsat, som de hidtil har været bange for Vælgerne. De befinder sig mellem Scylla og Charybdis, og medens de Konservative nu foretrækker Scylla, lader det til, at de Radikale anser det for mindst skadeligt at strande ved Charybdis.

Det er en Kendsgerning, at Regeringens Politik har spillet fallit. Den har spillet fallit i Forhold til det Grundlag, Regeringen gik til Valg paa i 1945, da den gik til Valg paa Restriktioners og Statsindgrebs Afskaffelse, og Ministrene rejste Landet rundt og viste Rugbrødsmærker frem og spurgte Vælgerne, om det ikke var en Skandale, at vi havde Brødrationering og andre Rationeringer i dette Land. Efter 2 Aars Regeringstid er Regeringen kommet saa langt, saa den har sørget for, at vi nu har flere og mere udviklede og mere snærende Restriktioner og Statsindgreb, end vi havde, da den traadte til.

Regeringens Politik har imidlertid ogsaa spillet fallit i en anden Henseende, for den har ført Landet ind i en økonomisk uhyre vanskelig Tilstand med Valutamangel, svigtende Forsyninger, højere Skatter, flere Restriktioner, mere Statsbureaukratisme og social Nedskæring, samtidig med at vor Uafhængighed som Stat og Nation efterhaanden bringes betænkeligt i Fare.

Jeg ser ingenlunde lyst paa den øjeblikkelige Situation, jeg anser den for alvorlig, men jeg anser den ikke for at være nogen Katastrofe, og jeg mener fortsat, at hvis vi i en nær Fremtid kan faa Roret lagt om,

faa gennemført en anden Politik, saa havner vi ikke alene ikke i nogen Katastrofe, men saa vil vi være i Stand til at overvinde alle de Vanskeligheder, som dels er foraarsaget af Krigen og Verdensudviklingen, men dels er blevet i uhyggelig Grad forstærket ved Regeringens fejlslagne Politik. Følgen af Regeringens Virksomhed er blevet en Hemning af Landets virkelige økonomiske og sociale Genopbygning. Følgen er blevet, at Danmark ikke paa værdig Maade hævder sin genvundne Uafhængighed. Følgen er blevet en Forsyningssituation, daarligere og mere kaotisk end i Besættelsestidens værste Aar, med en saa uretfærdig Fordeling af Livsformødenhederne, at Arbejdere og ligestillede mangler det nødvendige, medens Velhaverne svælger i Overflod. Følgen er blevet Opløsning og Splittelse i det politiske Liv, medens Folkets Tillid til Statsstyret svækkes. Samtidig forkyndes det saavel fra Regeringens som fra anden Side, at kun Dollarlaan paa ødelæggende og nedværdigende Betingelser og øgede Af-savn for det danske Folk kan redde Landet fra den totale Katastrofe. Vi anser ikke en saadan Politik for nødvendig. Danmark er hverken svagt eller i nogen Tvangssituation. Vort Land har rige Muligheder, vor Industri, vort Landbrug, vort Fiskeri er konkurrencedygtige, men kan ved en planmæssig Forbedring af dets Produktionsevne bringes til at yde langt mere. Folket er dygtigt og arbejdsomt, og gennem Frihedskampen viste det baade Vilje og Evne til Selvhævdelse. Derfor kan baade de indre Forhold forbedres og de udenrigske Vanskeligheder overvindes, naar blot der føres en Politik, som kan samle og aktivisere Folkets Kræfter, og som sætter alle Landets Reserver ind i Slaget om Vanskelighedernes Overvindelse, Slaget om Opbygningen af det Folkets Danmark, vi drømte om og kæmpede for i de onde Aar.

Vi vil intet have imod Dollarkreditter eller andre udenlandske Kreditter, hvis de blot ydes paa sædvanlige aabne og rimelige Betingelser, som hverken politisk eller økonomisk antaster Landets Uafhængighed eller vor indre Suverænitet. Vi ønsker derimod ikke at modtage Dollarkreditter, hvis de ledsages af Betingelser som det Dollarlaan, Folketingets Flertal nylig har godkendt, Betingelser for, hvordan vi skal ordne vore indre Forhold, endsiige hvis Formaalet med dem er at tvinge os ind i en imperialistisk Vestblok, som hverken er i Fredens eller i Danmarks Interesse. Vi anser ikke Danmark for saa svagt eller saa fattigt, at det er nødvendigt at bibeholde eller videreføre